

De Sleutelbrug

Vrijzinnig humanistisch tijdschrift regio Brugge

juli - augustus - september 2013

Driemaandelijks tijdschrift Jaargang 11 nr. 3 juli - augustus - september 2013 / Afgiftekantoor 8000 Brugge Mail - P309626
Afzendadres: Beenhouwersstraat 1-3 8000 Brugge / Ver. uitgever: William Pharasyn Jeruzalemstraat 12, 8000 Brugge

ATHEISME **VERSUS** **AGNOSTICISME**
Zie p. 18

Algemeen

De Sleutelbrug is een contact-, informatie en actieblad van het Vrijzinnig Centrum Brugge De Sleutelbrug. De inhoud ervan wordt grotendeels bepaald door bijdragen van lezers en publicaties van de Brugse vrijzinnige verenigingen.

Ondertekende artikels die in de De Sleutelbrug worden opgenomen drukken niet noodzakelijk het standpunt uit van de Vrijzinnige Gemeenschap. De redactie eigent zich het recht toe ingezonden artikels of lezersbrieven in te korten of de publicatie ervan eventueel te weigeren.

Deze uitgave wordt mede mogelijk gemaakt door de steun van de Instelling Morele Dienstverlening West-Vlaanderen.

Ons tijdschrift wordt gedrukt op ecologisch verantwoord papier, waarmee de redactie een duidelijk engagement naar meer duurzaamheid levert. Dit papier bestaat uit gerecycleerd papier en uit FSC zuivere vezel. De Forest Stewardship Council, die dit papier het streng gecontroleerd FSC keurmerk heeft gegeven, streeft naar een wereldwijd verantwoord bosbeheer.

Correspondentie

Op- en aanmerkingen, lezersbrieven, artikels en bijdragen kunnen overgemaakt worden aan:

William Pharasyn, verantwoordelijke uitgever
 Jeruzalemstraat 12, 8000 Brugge
 info@vrijzinnigbrugge.be

Kernredactie

Johan Ackaert, Dirk De Prince (kalender), Jo Debruyne, Dicky Antoine, William Pharasyn met de medewerking van Lieve De Cuyper, *communicatie-verantwoordelijke Vrijzinnige Gemeenschap West Vlaanderen*

Bericht aan de lezers

UW PERSOONLIJKE GEGEVENS WORDEN, BEHOUDENS BEZWAAR VAN UW KANT, OPGENOMEN IN EEN BESTAND DAT BEHEERD WORDT DOOR HET HUISVANDEMENS (PCMD), JERUZALEMSTRAAT 51 TE 8000 BRUGGE. ZE WORDEN UITSLUITEND GEBRUIKT OM U VERDER TE INFORMEREN OVER DE ACTIVITEITEN VAN DE DIVERSE VRIJZINNIGE VERENIGINGEN. OVEREENKOMSTIG DE WET TOT BESCHERMING VAN DE PERSOONLIJKE LEVENSFEEFER MET BETREKKING TOT DE VERWERKING VAN PERSOONSGEGEVENS (08/12/92) KUNNEN WIJ U OP EENVOUDIG VERZOEK KENNIS GEVEN VAN UW GEGEVENS IN ONS BESTAND, ZE EVENTUEEL CORRIGEREN OF VERWIJDEREN.

Wenst u zich kosteloos te abonneren op ons tijdschrift?

Stuur een mail naar info@vrijzinnigbrugge.be met uw naam, adres en email adres. U krijgt het tijdschrift dan driemaandelijks in uw bus.

Wenst u zich te abonneren op de 3-wekelijkse nieuwsbrief van vrijzinnig West-Vlaanderen?

Surf dan naar www.vrijzinnigwestvlaanderen.be of stuur een mail met uw naam, adres en email adres naar: lieve.decuyper@demens.nu.

Edito: Radicalen: wie zijn ze? Wat drijft hen? 3

Actueel

Het kostenplaatje verbonden aan godsdienstles op maat van elke leerling..... 4

SamenLeven

Andersdenkenden in Brugge [deel 3]..... 5

Nieuws uit de vrijzinnige gemeenschap (West-) Vl..... 8

Aankondigingen: Zondagsgesprekken 9

Nieuws uit het huisvandeMens 10

Aankondigingen: Tentoonstellingen Barbara Vansteenkiste en Hans Huygebaert..... 11

Waar naartoe..... 12

In Memoriam: Guy Michiels 13

Themadossier:

De bijzondere jeugdzorg [deel 3]..... 14

Visietekst: Atheïsme versus Agnosticisme 18

Aankondigingen: Najaarstentoonstelling Igor Calsyn 19

Brugs en Vrijzinnig

Jonathan en Clement in de kijker..... 20-21

Nieuws uit de verenigingen:..... 22-23

Vrienden van het GO! Brugge-Oostkust: prijsuitreiking

HVV/OVM Brugge: de Feesten

De Vrijzinnige telefoongids..... 24

Radicalen: Wie zijn ze? Wat drijft hen?

WILLIAM PHARASYN
VOORZITTER
VC BRUGGE

Beste vrienden,

Stel u volgende situatie voor: een man gaat een discussie aan met jonge universitaire moslims. De discussie komt aan bod in het VRT journaal. Het debat gaat over het dragen van religieuze symbolen aan de loketten van openbare diensten. U kent de discussie ongetwijfeld. De man wil een punt maken rond neutraliteit, rond symbolen en tekens. Hij poneert het volgende: "Stel: u bent Islamiet. Ik ben radicaal vrijzinnig en draag een T-shirt met daarop de tekst "Allah is bullshit" en ik ga daarmee aan het loket zitten van de stad Antwerpen. Ik denk dat dit op u geen goede indruk zou maken." Einde citaat.

Hij heeft een punt, iedereen voelt aan dat dit er over is. Indien de spreuk op het T-shirt nu nog wat humor in zich zou hebben (zo zag ik laatst een T-shirt met daarop de spreuk "Thank God for Darwin"), zouden we er nog mee kunnen lachen.

Maar wat mij stoorde in zijn uitspraak was het gebruik van de term "radicaal vrijzinnig". Herhaal dit eens een paar keer voor uzelf. Kan u mij uitleggen wat dit betekent? Bestaat er een gradatie in "vrijzinnig zijn"? Zijn er, ik zeg maar wat, salon-vrijzinnigen, gematigde vrijzinnigen, militante vrijzinnigen en dan last but not least, radicale vrijzinnigen? Ik ken ze niet maar ze moeten bestaan! Ze groeperen zich waarschijnlijk in ondergrondse, mij onbekende bewegingen, bereiden de revolutie voor, worden gefinancierd door duistere personen met al even duistere bedoelingen en hebben maar één doel: elke vorm van godsdienst of filosofische overtuiging die niet overeen komt met die van hen, te "neutraliseren". Radicale vrijzinnigen zijn waarschijnlijk ook bereid hun leven te geven voor hun ultieme doel. Het zal waarschijnlijk niet lang meer duren vooraleer de eerste radicaal vrijzinnige, gewapend met bomgordel of snelkookpan, op een gods-

dienstig feest het standpunt van hun groepering kort maar zeer krachtig duidelijk zal maken: "Leve de fakkel!!" en daarna "Boem"!

Beste vrienden, ik ben blij dat ze niet bestaan en dat wij met z'n allen redelijke, rationele mensen met gezond verstand zijn. Maar kan iemand dat ook eens aan de man gaan vertellen die de term gebruik heeft? Hij werkt op het stadhuis van Antwerpen.

Iets totaal anders. Of toch niet? De CEO van Abercrombie & Fitch, een Amerikaanse kledingwinkel voor hippe mensen, met vestiging in Brussel, wil in zijn winkels geen dikke mensen. Enkel dunne en mooie klanten mogen er shoppen en de kleren van zijn winkels dragen. Het merk zal daarom geen kledij meer maken groter dan Large of broeken groter dan maat 40. Let wel, dit telt alleen voor vrouwen! Voor mannen maakt hij wel nog XXL T-shirts want gespierde mannen mogen hun kledij wel dragen. Maar vooraleer u uit uw vel springt, er is een uitleg. De CEO, Mike Jeffries, 69 jaar oud en grote fan van plastische chirurgie, verantwoordt het als volgt: "In elke school zijn er populaire en minder populaire kinderen. We willen de eerste groep aanspreken. Heel wat mensen horen niet thuis in onze kledij en daarom mogen ze deze niet aantrekken. Sluiten we mensen uit? Zeker en vast." Einde citaat. Dat 67% van de Amerikanen met overgewicht sukkelt en maat 44 en meer heeft, deert de man niet.

Radicale denkers: wie zijn ze, wat drijft hen? Je vindt ze overal, ze hebben een, voor hen, goed onderbouwd discours, hebben moeite met kritiek en missen zin voor realiteit, relativiteit en empathie.

Ik wens iedereen, dik of dun, een mooie zomer toe! Geniet ervan, je weet maar nooit dat een of andere Pipo op het idee komt om de zomervakantie in te korten.

Het kostenplaatje verbonden aan godsdienstles op maat van elke leerling - GO! kiest voor een andere invulling van het levensbeschouwelijk vak in de derde graad van het secundair onderwijs

In De Morgen van zaterdag 23 maart 2013 werd in een artikel een overzicht gegeven van wat deze lessen kosten in Vlaanderen:

Katholieke godsdienst: 179.460.324 euro / Anglicanisme: 49.432 euro / Protestantisme: 10.596.523 euro / Orthodoxe godsdienst: 2.549.000 euro / Islam: 21.684.746 euro / Joodse godsdienst: 1.019.795 euro / **Zedenleer: 50.511.712 euro** / Cultuurbeschouwing: 160.327 euro

De optelling: godsdienstles op maat van elke leerling kost 266 miljoen per jaar. Volgens Ann Brussee (open VLD) zou het vervangen van de waaier aan godsdiensten door één vak zowat 130 miljoen euro per jaar besparen.

Het GO! vervangt vanaf 1 september 2014 in de laatste twee jaren van het secundair onderwijs godsdienst en zedenleer door een levensbeschouwelijk vak. We rakelen het persbericht op dat na de beslissing door de Raad GO! is verschenen (d.d. 6 december 2011), omwille van de achtergrondinformatie over die beslissing:

De Raad van het GO! onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap heeft beslist om met ingang van 1 september 2014 te starten met een andere invulling van de levensbeschouwelijke vakken in de derde graad van het secundair onderwijs.

Concreet betekent dit dat naast kennismaking met andere levensbeschouwingen, de leerlingen ook in interlevensbeschouwelijke dialoog zullen gaan.

Het GO! is ervan overtuigd dat een goede wederzijdse kennis in al zijn facetten en een goed begrip van de verschillende godsdiensten en niet-confessionele zedenleer bijdraagt tot de ontplooiing van de jongere en tot een beter begrip van de eigen samenleving. "Voor het GO! moet elke 18-jarige over voldoende kennis beschikken om zijn eigen levensbeschouwing te kunnen kiezen."

zegt Eddy Baldewijns, voorzitter Raad GO!. Dit betekent dat elke jongere bij het beëindigen van het leerplicht-onderwijs de noodzakelijke levensbeschouwelijke, ethische competenties moet bezitten om met zin voor verantwoordelijkheid en autonomie zijn levensbeschouwing te kunnen kiezen, deze te onderbouwen en het gesprek hierover met anderen moet kunnen aangaan.

Dit is volgens het GO! enkel mogelijk in een omgeving waarin jongeren van verschillende levensbeschouwelijke achtergronden samen in dialoog gaan zonder hierbij te vertrekken vanuit één bepaalde godsdienst of levensbeschouwing. De secularisering en diversiteit in levensbeschouwingen in onze actuele samenleving noodzaken tot een actualisering van de manier waarop wij vandaag tegen levensbeschouwing aankijken. Net daarom vindt het GO! dat het officieel onderwijs hierin een fundamentele voortrekkersrol moet spelen, het biedt immers als enige het gepaste kader om deze dialoog te voeren.

"Wij menen dat een geactualiseerde benadering van levensbeschouwelijke vakken in de derde graad een treffend sluitstuk biedt aan een leerlijn die start in de lagere school waarbij respect voor de keuze van de ouders een vertrekpunt is," zegt Luc De Man, voorzitter werkgroep interlevensbeschouwelijke dialoog.

Het volledige persbericht vind je op de website van het GO!: www.g-o.be

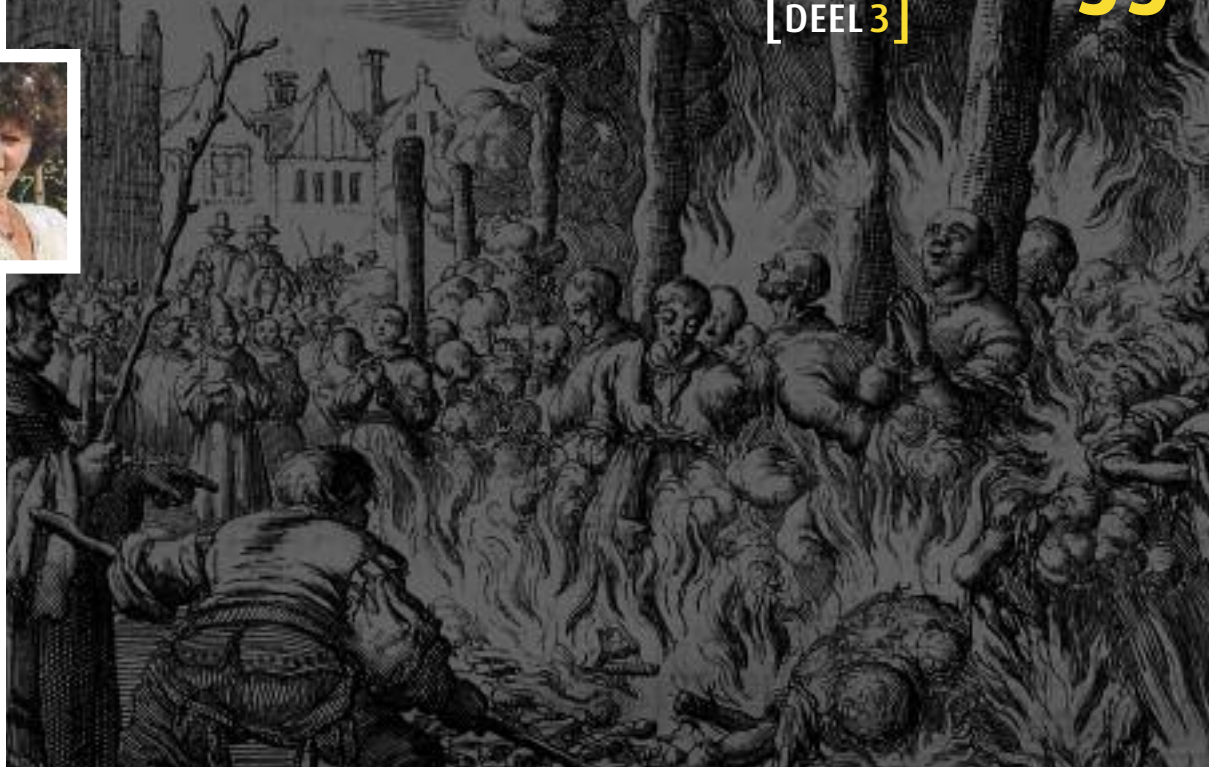
Wat de stand van zaken is inzake de uitrol van deze beslissing naar de praktijk: daar pikken we in een latere editie van De Sleutelbrug op in. Alle reacties zijn welkom op info@vrijzinnigbrugge.be

Andersdenkenden in Brugge

[DEEL 3]

GREET CARIS

IN HAAR EINDWERK 'ANDERSDENKENDEN IN BRUGGE' GEEFT GREET CARIS EEN OVERZICHT VAN DE GESCHIEDENIS ÉN VAN DE HEDENDAAGSE AANWEZIGHEID VAN 'ANDERSDENKENDEN' IN BRUGGE. MET GROOT RESPECT, WILDE ZE DE 'BUITENBEENTJES' VAN TOEN EN NU DE PLAATS GEVEN DIE HEN TOEKOMT. DE SLEUTELBRUG PUBLICEERT HAAR EINDWERK ALS EEN REEK, WAARBIJ DE LEZER ELKE EDITIE EEN NIEUW HOOFDSTUK KAN LEZEN. IN DEZE EDITIE KRIJGT U EEN HISTORISCH OVERZICHT VAN HET PROTESTANTISME IN DE STAD.

LUTHERANEN OP DE BRANDSTAPEL

Protestanten

Wanneer in het begin van de 16e eeuw het protestantisme in Europa ontstaat, staan de Nederlanden onder het gezag van Karel V. Zijn trouw aan de roomse kerk is vanzelfsprekend. Vanaf 1478 waakte de inquisitie erover dat alle Spaanse burgers ook streng katholiek waren. Spanje kreeg op religieus gebied een zeer intolerante reputatie.

Tegelijkertijd was er veel ontevredenheid met de heersende gewoonten binnen de toenmalige roomse

kerk. Ook in Brugge brachten mistoestanden binnen de Kerk de de roomse religie in diskrediet. Het wereldlijke leven van kanunnik Antoon Robijn illustreert de geest van de tijd. Hij had immers een 'onghebonden van eenighe oorder ofte staet van huwelicke' verhouding met ene Tanneken van Honsbrouck waar bij hij een kind verwekte.

In deze periode ontstonden overal Lutherse kerkgemeenten, zo ook te Brugge, waar tussen 1520 en 1557 een Lutherse gemeente actief was. Bijbellezers

MARCUS GHEERAERTS

kwamen in het geheim bijeen en onderhielden contacten met Duitse groepen. Voor sommigen werd dit fataal en eindigde op de brandstapel. (Geirnaert N. V., 1996)

Nochtans toonde de Brugse overheid zich eerder tolerant en pragmatisch. Allicht was dit ingegeven door de vrees dat een uitgesproken repressief optreden vreemde kooplui zou weggagen uit Brugge, op een moment dat Brugge op handelsvlak terrein verloor. Het lijkt er trouwens op dat het Brugse stadsbestuur Lutheranen een hand boven het hoofd hield (Coudeville, 2004).

De toestand veranderde na 1550 toen de leer van de Franse kerkhervormer Calvin veld begon te winnen. In Brugge was al in 1552 een Calvinistische gereformeerde gemeente actief. De calvinisten hadden een sterke band met gemeenten in Londen en Duitsland, en waren stevig vertegenwoordigd in de Brugse handelsmiddens, zelfs tot in het stedelijke bestuur.

Margaretha van Parma, landvoogdes in de Nederlanden, liet echter het protestantisme oogluikend toe. Desondanks groeide de polarisatie tussen katholieken en protestanten. Dit mondde in 1566 uit in de Beeldenstorm. Brugge bleef quasi onaantast dank zij de massa soldaten die kerken en kloosters bewaakte en verdedigde. In Brugge werd 1566 dan ook het 'Wonderjaar' genoemd. Lang bleef deze tolerantie niet duren. In 1567 stuurde Philips II de hertog van Alva om na de Beeldenstorm orde op zaken te stellen. Alva richtte zijn 'Bloedraad' op die protestanten actief verfolgden. Vele vooraanstaande protestantse Bruggelingen verlieten daardoor de stad. Onder andere de bekende Bruggeling Marcus Gheeraerts (cartograaf van het stadsplan van Brugge (1562)) week uit naar Engeland.

Van 1578 tot 1584 kende Brugge een Calvinistisch bewind. Toch konden de Calvinisten zich niet handhaven. Ze hadden succes bij de middenstand en handelaars, maar de allerrijksten bleven katholiek. In 1584 werd het stadsbestuur terug overgedragen aan het Spaanse koninklijk gezag en in de volgende eeuwen werden protestanten nauwelijks getolereerd. Het was pas in de Oostenrijkse tijd dat Jozef II de discriminatie van de protestanten ophief.

In de Hollandse periode bestond er een hervormde christelijke gemeente, die haar erediensten organiseerde in de voormalige kerk van de Theresiane (nu Joseph Ryelandzaal, Achiel Van Ackerplein). Ze was in de eerste plaats bedoeld voor de Hollandse militairen en ambtenaren die te Brugge verbleven. (Hoeman, 1983)

Hoewel in het onafhankelijke België van 1830 de protestantse godsdienst van meet af aan erkend was, is er pas in 1853 een georganiseerde kerkgemeente in Brugge. In 1886 kocht ze er een woonhuis aan in de Witte Leertouwersstraat 47, waarin twee achter elkaar liggende kamers op de benedenverdieping ombouwde tot vergaderlokaal. Toen dit vergaderlokaal in 1939 toe was aan een grondige restauratie, richtte de kerkgemeente ze in als noodkapel. Een glasraam

uit die kapel bevindt zich nu in de huidige vergaderzaal (Beun, 2011).

Op 2 mei 1953 werd de kerkgemeente van Brugge officieel als kerkgemeente erkend en eind 1984 verhuisde ze naar 't Keerske, een gebouw dat eigendom is van het OCMW te Brugge.

Protestanten in het hedendaagse Brugge – organisatie en aanbod

De protestantse eredienst is erkend van bij de onafhankelijkheid van België. Hun aantal bedraagt minder dan 1% van de bevolking.

De calvinistisch – hervormde gemeente is in Brugge actief sinds 1852. De gemeente houdt wekelijks, op zondagmorgen om 10 u een kerkdienst waaraan ongeveer 50 gelovigen deelnemen. Bij speciale gelegenheden, zoals in de Kersttijd, zijn er vaak een honderdtal deelnemers. De gelovigen bestaan uit autochtone Bruggelingen en ingeweken Nederlanders. Dank zij de website vinden ook buitenlandse bezoekers de weg naar de kerk. (Beun, 2011)

De gemeente stelt zich oecumenisch op, en gaat in op uitnodigingen van bij voorbeeld de katholieke kerk. Samen met andere kerkgemeenten organiseert ze regelmatig bijbelstudiemomenten

De gemeente maakt deel uit van de overkoepeling 'Verenigde protestantse kerk van België' (opgericht in 1956), die als spreekbuis voor de verschillende protestantse kerken fungeert met de overheid. De bedienaar van de protestantse eredienst is de predikant, die zowel een man als vrouw kan zijn. Hij/zij ontvangt een loon van het ministerie van Justitie. Het is de kerkenraad, bestaande uit een aantal ouderlingen en diakens, die uit een aantal kandidaten, de nieuwe predikant(e) zullen aanduiden. De aanstelling van een predikant gebeurt dus heel anders dan dat van een pastoor in een rooms-katholieke parochie (aangeduid door de bisschop). (Beun, 2011)

't KEERSKE

N!EWS

uit de vrijzinnige gemeenschap (West-) Vlaanderen

LEIF West-Vlaanderen

LEIF West-Vlaanderen opereert sinds eind februari vanuit Het Levenshuis, Koningin Elisabethlaan 92 in Brugge. Mensen kunnen

elke woensdag terecht bij LEIF West-Vlaanderen zonder afspraak van 10u tem 12u en van 17u tem 19u. Daarnaast zijn de diensten steeds bereikbaar via mail en telefoon. De informatieverstrekking gebeurt ook vanuit de contactpunten binnen de provincie, o.a. de huizenvandeMens Brugge, Ieper, Roeselare, Diksmuide en Kortrijk. Meer info op www.levenshuis.nu

Sinds de oprichting heeft LEIF West-Vlaanderen al een 150-tal mensen met allerlei vragen kunnen helpen. De vragen kwamen binnen via telefoon, bezoek of mail. Mensen die langskomen zoeken vooral begeleiding bij het invullen van documenten en formulieren rond levenseindebeslissingen zoals de negatieve wilsverklaring, wilsverklaring euthanasie en de verklaring voor orgaandonatie. 20 cases situeren zich binnen het werkingsdomein advies en consultatie, het betreft het uitklaren van vragen van patiënten. Er zijn ook veel aanvragen om een LEIF-kaart te kunnen bekomen waarbij mensen vaak niet weten dat ze eerst de nodige wilsverklaringen dienen in orde te brengen alvorens een kaart te kunnen aanvragen. De aanvragen dienen op dit moment nog via de LEIF hoofdzetel in Wemmel te gebeuren (www.leif.be). Op vrijdag 26 april was er opendeurdag en 's avonds, om 19u, vond de officiële opening van het Levenshuis plaats, waarbij o.m. Myriam Vanlerberghe een toespraak hield.

Nieuw kinderboek

Ilse Rotsaert, Olivier Van Gierdeghem en Caroline Costers brachten een kinderboek uit met als titel '100 kindervragen over seks en liefde'. De 3 auteurs zijn medewerkers van huizenvandeMens en het CGSO Brugge. Je leest er meer over in de volgende Sleutelbrug.

Wereldhumanismedag 21 juni 2013

Op zaterdag 22 juni vierde de vrijzinnige gemeenschap wereldhumanismedag (21 juni) met een groot evenement: Dag van de Mens. Dit evenement vond plaats in de Brabantthal in Leuven en was een unieke gelegenheid voor iedereen, jong én oud, om te proeven van wat de vrijzinnig humanistische beweging te bieden heeft. Met een brede mix aan activiteiten: infostandjes, lezingen, workshops, demonstraties, tentoonstellingen, (kin-)animatie en optredens.

10 jaar homohuwelijk op 1 juni: acties van deMens.nu

2013 = 10 jaar homohuwelijk. Dat kon deMens.nu niet onopgemerkt laten voorbijgaan. Enkele acties:

Van 3 tot en met 18 mei was er Pride Festival in Brussel met als afsluiter The Pride parade op zaterdag. DeMens.nu was opvallend aanwezig.

Naar aanleiding van 10 jaar homohuwelijk publiceerde deMens.nu een filmpje. Je vindt het via de website www.deMens.nu.

Het huizenvandeMens Brussel ging samen met de afgevaardigd bestuurder van het GO!, Raymonda Verdyck, en enkele leerlingen viooltjes planten op plekken in Brussel waar geweld tegen holebi's werd gepleegd. Een mooi project!

Een vrijzinnige zomer aan de kust

Feest van de Zeegeus in Bredene op 6 juli

Op zaterdag 6 juli loont het de moeite om af te zakken naar de kust om het Feest van de Zeegeus mee te beleven in Bredene. Het evenement start om 16u met een academische zitting en de uitreiking van de Prijs van de Zeegeus. Om 19u starten de optredens met achtereenvolgens Rick De Leeuw en band, Maanzaad en Leki. Het is al de 9de editie van het tweejaarlijkse Feest van de Zeegeus, een organisatie van het vrijzinnig centrum De Fakkel Bredene. Meer info: 059 32 51 85 en www.vcbredene.be. Het wordt terug een schitterend vrijzinnig feest. Elkeen van harte welkom!

Gratis toegang, voor deelname aan de academische zitting is een inschrijving vereist.

Klassiek aan zee festival van 10 tot 14 juli

Een nieuw Willemsfondsinitiatief: een festival klassieke muziek aan zee. Vijf dagen lang genieten van heerlijke klassieke concerten door Timur Sergeyenja samen met gevestigde namen én jonge artiesten, in CC De Grote Post in Oostende. Vier avondconcerten, één zondags aperitiefconcert. Het programma vind je op www.willemsfondsoostende.be.

Dag van de vrijzinnige toerist in Oostende op 21 juli

In de Geuzetorre in Oostende vindt op zondag 21 juli de Dag van de Vrijzinnige Toerist plaats.

Bezoekers krijgen een gratis drankje en hapjes, er is muziek en er worden traditioneel enkele kunstwerken verloot (schenkingen van voorbije vernissages). Bij mooi weer kan iedereen buiten zitten op het terras. Tegelijk kan je de lopende tentoonstelling in De Geuzetorre bekijken, met werken van de laureaten van de Provinciale Wedstrijd Schilderkunst van het Vermeylenfonds West-Vlaanderen.

Zondag 6 oktober 2013

De verdere ontwikkeling van de stad Brugge

Dhr. Renaat Landuyt, burgemeester van de stad Brugge

Telkens wanneer een nieuw stadsbestuur aantreedt, moeten de plannen uitgetekend worden die de stad verder zullen vooruithelpen. De plannen die ontstaan voor de verkiezingen dienen onderhandeld te worden met de deelnemers aan de coalitie. Immers elkeen

moet er zijn gading in vinden. Voor Brugge is dit niet anders. De vraag is: wat moet en kan er allemaal uit die plannen gerealiseerd worden? Brugge is een stad die twee beleidslijnen moet volgen: alles wat gerealiseerd moet worden dient duurzaam te zijn en de realisaties dienen het leven van de inwoners te verbeteren. Om dit te doen is een duidelijke visie nodig over wat moet en kan. Brugge is immers een complexe stad. De stad heeft niet alleen een sterk patrimonium- en erfgoedgevoel, maar ook een duidelijk cultureel, sociaal en economisch gevoel. Ook op het vlak van de evenwichten tussen levensbeschouwingen is er een en ander te doen. Voor wat de vrijzinnig humanistische levensbeschouwing betreft, verwijzen wij graag naar het januarinumnummer van het tijdschrift De Sleutelbrug waarin haar verzuchtingen kenbaar gemaakt werden. De beloften terzake van verschillende politieke partijen voor een nieuwe aanpak vormen een belangrijk onderdeel van de bovengenoemde visie. Ter informatie geven wij u de tekst mee uit het Beleidsplan (hoofdstuk 10.5, punt 421): Het stadsbestuur maakt werk van de uitbouw van een echt 'vrijzinnig huis' in Brugge waarin alle niet-confessionele activiteiten en diensten kunnen worden ondergebracht, en dat met aangepaste financiering.

Zondag 17 november 2013

Successieplanning in tijden van de anti-rechtsmisbruikbepaling en begrotingstekorten

**Dhr. Francis Moeykens, notaris
Mevr. Evi Andries**

De Europese natiestaten staan begrotingswijs zwaar onder druk. Op allerlei wijzen proberen de nationale en gewestelijke overheden het gat in de begroting dicht te rijden. Een van de beruchte maatregelen is de anti-rechtsmisbruik maatregel, die voor het eerst ook

effectief van toepassing wordt in de private sector. In enkele weken tijd wijzigde het ministerie van financiën en staatssecretaris van fraudebestrijding John Crombez tot drie maal toe van houding. Tijdens dit zondagsgesprek proberen notaris Francis Moeykens en Master in het notariaat Evi Andries terug wat licht in de duisternis te brengen. Mag U nog schenken? Mag dit nog via de Nederlandse piste? Kunt U nog een gesplitste aankoop - vruchtgebruik overwegen? Is een handgift - onrechtstreekse schenking nog toegelaten? Mag ik een fiscaal voordelig testament opstellen? Kan een duo-legaat nog? En wat met alle dure planningsbureaus, die U de meest gesofisticeerde technieken aanraden? Aan hand van deze en andere concrete vragen proberen onze sprekers U terug bij te brengen in deze materie.

PRAKTISCHE INFORMATIE:

Tijdstip: 10u30

**Locatie: Vrijzinnig Centrum De Sleutelbrug,
Beenhouwersstraat 1-3, 8000 Brugge**

TENTOONSTELLING 'De Dood in Kinderschoenen'

Op 7 mei 2013 werd het project 'De Dood in Kinderschoenen' bekroond met de Prijs voor Cultureel Erfgoed van de provincie Oost-Vlaanderen. Dit waardevol artistiek-educatief project bestaat onder meer uit een tentoonstelling met foto's van kindergraven. In oktober zal dit project in een West-Vlaams kleedje gepresenteerd worden in de Garmijnzaal te Brugge. Trekker van het project is Anne-Flor Vanmeenen, consulent in het huisvandeMens Brugge. De tentoonstelling is een activiteit binnen het jaarprogramma van het huisvandeMens Brugge.

wordt. De dood is nog steeds een gevoelig thema en zeker de dood van kinderen. Het Oost-Vlaams provinciebestuur motiveert waarom ze het project bekroont: "Met de dubbele tentoonstelling, twee studiedagen, een literaire slotavond, een boek en cd werd het funerair erfgoed bekeken vanuit verschillende oogpunten: het behoud van de kindergraven op zich en de sensibilisatie voor dat behoud. De focus werd gelegd op een specifiek onderdeel van het funerair erfgoed (kindergraven) dat niet alleen benaderd wordt vanuit een zuiver kunsthistorische visie

De Oost-Vlaamse deputatie reikte op 7 mei 2013 de Provinciale Prijs voor Cultureel Erfgoed uit aan vzw Feniks voor de projectwerking 'De dood in kinderschoenen'. Kindergraven worden in de kijker gezet en dat is geen voor de hand liggende keuze. Maar het project is des te interessanter. Het is een aspect van ons funerair erfgoed dat tot nog toe weinig afzonderlijk werd onderzocht. Binnen de funeraire geschiedenis hebben kindergraven een eigen verhaal. Dit zegt Anne-Flor Vanmeenen, trekker van het project: "Er wordt wel eens gezegd dat graven spreken. Dat geldt zeker voor kindergraven. Ze vormen versteende brailletekens waaruit een vergeten verhaal van afscheid en rouw kan afgelezen worden. Gesacraliseerd en verwaarloosd, veronachtzaamd door onderzoekers en gekoesterd door ouders, bieden ze binnen de funeraire en maatschappelijke geschiedenis een uniek relaas. Ze zijn kleine getuigen van pijn en verdriet, verbondenheid en zingeving, troost en hoop, onverschilligheid en erkenning."

Dat Anne-Flor, consulent in het huisvandeMens Brugge, samen met Feniks vzw dit project opstartte is niet toevallig: beide verzorgen dagdagelijks (afscheids)plechtigheden. Het gaat om vrijzinnig humanistische plechtigheden met een eigentijdse en persoonlijke aanpak. Zij stelden vast dat de rouwcultuur vandaag minder verbonden is aan tradities en dat er meer ruimte is voor het personaliseren van rituelen. En dus inventariseerden ze de tradities die er zijn rond de dood van kinderen en plaatsten ze alles in een context. Ze richtten zich daarbij specifiek op kindergraven. Er werd een boek uitgegeven, een tentoonstelling en studiedagen georganiseerd. Het project heeft een artistiek -educatieve waarde maar ook maatschappelijk brengt het iets teweeg: Het initiatief draagt er toe bij dat het verlies van een kind als thema meer bespreekbaar

(materiaalgebruik, stijl, kunstenaars, ...), maar ook vanuit het aspect hoe men omging/omgaat met de dood, en specifiek met de dood van kinderen. De samenwerking tussen een fotograaf, een kunstenaar en een onderzoeker staat model voor de aanpak van dergelijke erfgoedthema's. Met het honoreren van dit project met de Provinciale Prijs voor Cultureel Erfgoed wil het provinciebestuur speciale aandacht schenken aan en het belang onderstrepen van het funeraire erfgoed, dat vandaag vaak nog te veel verwaarloosd wordt."

Anne-Flor Vanmeenen: "In oktober zal dit project in een West-Vlaams kleedje gepresenteerd worden in de Garmijnzaal te Brugge. Ook daar zullen vanuit verschillende artistieke benaderingen thema's rond het verlies van een kind belicht en toegelicht worden en zal er ruimte zijn voor vorming, kunstzinnige omkadering maar ook voor persoonlijke herdenking. Zo'n delicaat thema verdient immers met de nodige zorg aangebracht te worden, het raakt aan vele gevoeligheden."

De tentoonstelling zal lopen van 3 tem 13 oktober 2013 in Brugge.

Binnen het project is ook een reizende tentoonstelling ontstaan die kosteloos kan ontleend kan worden.

Je leest meer over het project op:

www.plechtigheden.be/de-dood-in-kinderschoenen

Je vindt ook een filmpje terug op youtube over het project onder de titel 'De Dood in Kinderschoenen'.

Alle info:

Anne-Flor Vanmeenen

050 33 59 75

anneflor.vanmeenen@deMens.nu

2X KUNST

Barbara Vansteenkiste

fotografie

¡Que Fula!

¡Que Fula! Is een uitdrukking die gebruikt wordt in Cuba voor iets of iemand die slecht is, niet te vertrouwen is, maar ook het omgekeerde kan zijn; iets schattigs, iets ontroerend, iets waar je om moet lachen. Een derde mogelijkheid is, dat wat de toerist uitgeeft; dollars.

20 jaar geleden studeerde Barbara af als fotografe te Antwerpen. Op haar wereldreizen die ze sindsdien maakte heeft ze een rijk archief aan foto's aangelegd.

Voor deze tentoonstelling heeft ze een selectie gemaakt van foto's die ze in Cuba genomen heeft en die voor haar 'Fula' zijn. De kijker kan zelf uitmaken welke betekenis van het woord hij bij welke foto wil voegen.

Vernissage

Vrijdag 27 september 2013, 19.30u in VC De Sleutelbrug

Vincent Spruytte leidt de kunstenaars in.

De tentoonstelling is dagelijks toegankelijk van 28/09 tot en met 05/10 van 10u tot 18u.

Zondag 06/10 van 14u tot 18u.

Hans Huyghebaert

aquarel

Met een minder klassieke aquarelstijl en een typisch coloriet geeft de kunstenaar een onverwachte en buitengewone dimensie aan beelden van het toeristische Brugge, ver buiten de commerciële sfeer.

Het is in de "Brugse" Academie voor Schone Kunsten, in het hartje van de stad, dat Hans de technieken aanleerde en er in 2001 het diploma schilderkunst-aquarel behaalde.

De bewust gekozen "alledaagse" onderwerpen zijn ingetogen en intimistisch en tonen bevreedende beelden uit een wereld die vlug verandert. De vergankelijkheid van het leven is gevat in verstilde momenten. De straat, het plein, een huis... Alles komt weer tot rust als de mens vertrokken is.

Waar Naar Toe

ORGANISATIE	TIJDSTIP	ACTIVITEIT	PLAATS
WF	Woensdag 10 juli	Deelname aan de 11 juli viering. Info: katrien.dotselaere@telenet.be	Brugge
WF	Zondag 4 augustus 9u00 tot 18u00	Kunstmarkt in Dudzele voor amateurkunstenaars Org. WF Brugs Ommeland i.s.m. HVV/OVM Oostkamp	Feestzaal "De Polder" Dudzele
AVF	Vrijdag 30 augustus om 19u30	Vernissage najaarstentoonstelling. Werk van Igor Calsyn	VC De Sleutelbrug
AVF	Zaterdag 31 augustus tem Zondag 15 september	Najaarstentoonstelling: werk van Igor Calsyn Open elke Zaterdag en Zondag van 14u tot 18u	VC De Sleutelbrug
WF	Zondag 8 september	Deelname Open Monumentendag info en inschrijven: katrien.dotselaere@telenet.be	Brugge
AVF	19 september tem 25 september	Citytrip Porto (volgeboekt)	
WF	Vrijdag 27 september om 19u30	Vernissage tentoonstelling "2x kunst" met Barbara Vansteenkiste en Hans Huyghebaert De tentoonstelling loopt tot en met 06-10-2013	VC De Sleutelbrug
UPV - HVV - VC Brugge	Zondag 6 oktober om 10u30	Zondagsgesprek: de verdere ontwikkeling van de stad Brugge. Spreker: de heer Renaat Landuyt, burgemeester	VC De Sleutelbrug
UPV - HVV - VC Brugge	Zondag 17 november om 10u30	Zondagsgesprek: Successieplanning in tijden van de anti-rechtmisbruikbepalingen en begrotingstekorten. Sprekers: de heer Francis Moeykens en mevrouw Evi Andries	VC De Sleutelbrug
SOS nuchterheid	Elke donderdag om 19u30	Samenkomst. Info: 0478: 373 865	VC De Sleutelbrug

BUC: bij het ter perse gaan, waren de activiteiten en de datums nog niet gekend.
Gelieve de website www.vrijzinnigwestvlaanderen.be te raadplegen

Voor extra info en bevestiging zie telefoongids pagina 24

In Memoriam

Guy Michiels

[1939 - 2013]

In memoriam Guy Michiels (1939 - 2013), lid van de Algemene vergadering van het Vrijzinnig Centrum en penningmeester van het Vermeylenfonds Brugge.

Donderdagavond 20.30u. De gsm meldt een sms-bericht. Je leest de letters... die letters vormen woorden...

Woorden die leiden tot verbijstering, ontzetting en ongelooft. Je leest het onleesbare. Dit kan niet waar zijn. Guy is er niet meer. Waarom, beste Guy, moest jou dit overkomen?

Waarom had jij dit verdiend? Je was een liefdevol mens, steeds bereid om te helpen, een steunpilaar binnen het Vermeylenfonds Brugge. Je wilde je nog altijd volop engageren. Er was nog zoveel te doen. En nu, plots, valt alles in scherven op de grond.

Men zegt dat geluk broos is. Eén seconde kan ons scheiden van leven of dood. Wij hechten ons aan datgene wat we denken dat het leven is, dat ons leven is. Wij staan niet altijd stil bij het feit dat het plots voorbij kan zijn. Wij willen er steeds voor gaan.

Toen je na een rijk gevulde beroepsloopbaan van een welverdiende rust kon genieten, bleef je verantwoordelijkheden opnemen in diverse verenigingen. De ene taak al zwaarder wegend dan de andere. En intussen gaat het leven aan ons voorbij.

En dan plots... valt een definitieve stilte. Er blijft zoveel wat we voelen, maar er is zo weinig dat we nu nog kunnen zeggen...

Beste Guy, je stond altijd klaar als er geholpen moest worden. Je gaf steun waar nodig. Je gaf raad als erom gevraagd werd.

En als er een brandje geblust moest worden, dan deed jij dat op jouw typische wijze... met een kwinkslag trok je de lont uit het kruitvat. Je spaarde ook je kritiek niet als je vond dat die nodig was. Je was een

kritisch en vrij mens. Je stond steeds open voor nieuwe initiatieven. Als je je engageerde dan was dit volop. Je was geliefd. Want je probeerde goed te doen, omwille van het goede zelf.

Als penningmeester van het Vermeylenfonds Brugge waakte je als een goede huisvader over onze financiën. En elk jaar op de Algemene Statutaire Ledenvergadering gaf je op jouw eigen wijze toelichting bij de stand van zaken. Een ludieke invalshoek kon en mocht toen niet ontbreken. Tijdens onze traditionele Sis-Klim-Op-uitstappen, was je steeds bereid om als chauffeur achter het stuur van één van onze huurbusjes te kruipen. Je zorgde ervoor dat ons ledentijdschrift via het copycenter en de post tot bij alle Gustjes uit je ledenbestand geraakte. Een ledenbestand dat je nauwgezet bijhield en opvolgde.

Al die leden die je kenden en in de eerste plaats wij de bestuursleden, Roland - Andrée - Monique - Carine en ikzelf zullen je missen op onze vergaderingen en activiteiten. We zullen je goedlachse tussenkomsten missen. Je spontaneïteit, Je zin voor humor, Je aanwezig zijn

Sterven is langzaam los laten, zegt men... alleen... iemand plots zien verdwijnen zonder afscheid te kunnen nemen, maakt dit heengaan des te pijnlijker. Wij behouden enkel de herinnering. De herinnering aan een zachte persoonlijkheid die rust en warmte uitstraalde. Aan een mens die kon relativeren en steeds de positieve kant van mensen en dingen opzocht. Aan een mens wiens optimisme en humor een voorbeeld waren voor ieder van ons.

Lieve vriend Guy, alle Gustjes zullen je missen.

Tekst gelezen door Jacques Ducazu namens Vermeylenfonds Brugge op de afscheidsplichtigheid van 16 mei 2013

De bijzondere jeugdzorg [deel 3]

» EEN AANGRIJPEND VERHAAL «

DE AUTEUR, DIE ANONIEM WENST TE BLIJVEN, LAAT ON VANUIT ZIJN EIGEN LEEFWERELD EN ERVARINGEN MEEKIJKEN ACHTER DE SCHERMEN VAN DE BIJZONDERE JEUGDZORG. HET IS NIET ENKEL EEN AANGRIJPEND, MAAR EVENZEER EEN CONFRONTEREND VERHAAL.

IN DIT LAATSTE DEEL GAAN WE DIEPER IN OP DE TOEKOMST VAN DE KINDEREN EN VAN DE BIJZONDERE JEUGDZORG, MAAR OOK VAN DE RELATIE MAATSCHAPPIJ – BIJZONDERE JEUGDZORG.

ALLE NAMEN IN DEZE ARTIKELREEKS ZIJN AANGEPAST.

Wat met de toekomst?

Welke zijn de mogelijke toekomstperspectieven voor de jongeren?

- Prioritair zullen we werken aan een terugkeer naar de ouders of één van de ouders.
- Indien dit niet kan voor welke reden dan ook, zullen we, vooral voor onze jongste kindjes, op zoek gaan naar een pleeggezin via de gekende kanalen. Ofwel gaan we zelf op zoek binnen netwerken zoals de familie van de betrokkene, de school of vrijwilligers. We stellen helaas vast dat het steeds moeilijker wordt om een geschikt pleeggezin te vinden ook voor de allerkleinsten. Voor kinderen boven de 12 jaar richten we ons al niet meer naar pleeggezinnendiensten maar gaan we zelf op zoek.

- Derde en laatste mogelijkheid is dat de jongere bij ons blijft en doorgroeit naar kamertraining en later naar begeleid zelfstandig wonen.

Welke zijn de werkzame factoren in een voorziening? Wat werkt?

Wat ons betreft is de menselijke factor het allerbelangrijkste en het meest effectieve in de begeleiding. Dit samen met opvang van jongeren binnen een voorziening. De sterke band en het onderlinge vertrouwen die tot stand komt tussen begeleider en jongere, maakt het mogelijk dat er een positieve toekomst opgebouwd wordt. De jongere weet op wie

hij beroep kan doen. Hij weet dat ze hem niet snel in de steek zullen laten of kwetsen. Een dergelijke relatie vormt de bouwsteen voor een gezonde evenwichtige ontwikkeling. Methodieken werken niet, het zijn mensen die werken.

We kunnen niet alles alleen, we hebben partners nodig.

De school is een uiterst belangrijke partner in de begeleiding van de jongere. Bij ons moeten de jongeren naar school. Ziek zijn is koorts dan pas kunnen ze thuis blijven. Dit is een harde houding maar de hardnekkige spijbelaars beschikken over een uitgebreid arsenaal aan trucjes en leugentjes. Ze weten leraren, begeleiders en dokters perfect te manipuleren. Maar pech voor hen! Wij hebben ook al wat ervaring en doorprikken vaak snel de show. Ook al verdienen ze een Oscar voor hun optreden.

Spijtig genoeg vervult de school in de praktijk niet altijd haar fundamentele ondersteunende taak. Al te vaak botsen we op een gebrek aan begrip, flexibiliteit en inleving. Men verstoopt zich achter schoolreglemen-

ten die een strikt kader vormen waarin onze jongeren meestal niet onmiddellijk passen. Vanaf februari houden we ons hart vast, na de tellingen komt men tot de vaststelling dat het zo niet verder kan en vliegen ze aan de lopende band buiten of beginnen de schorsingen. We vragen ons trouwens af wat de pedagogische meerwaarde is om aan jongeren die niet graag naar school gaan als sanctie op te leggen dat ze niet meer mogen komen. Dit is een overwinning voor de afhakende jongere die bevestigd wordt in zijn handelen. Dan zien wij triomferende en juichende gasten thuis komen: ze hebben weer eens het systeem beet genomen. Veel beter is een sanctie waarbij de jongere op school moet zijn en allerhande minder aangename taken moet uitvoeren. De scholen die ons in deze logica willen volgen stellen vast dat de jongere dit echt als een straf aanvoelt.

Eerlijkheidshalve moeten we zeggen dat er gelukkig vele scholen zijn over de netten heen die ons begrijpen en waarmee we heel nauw en constructief kunnen samenwerken. We kiezen echter voor een spreidingspolitiek. Soms vragen jongeren om zo anoniem mogelijk ingeschreven te worden. Ze willen niet de stempel van een instellingskind mee krijgen.

Daarnaast zitten we nog met ons beroepsgeheim welke onderwijzend personeel niet hebben. Dit verbiedt ons om al te veel privé en vaak niet zo relevante informatie door te geven. Dit wordt soms verkeerd geïnterpreteerd. Maar als we erop wijzen dat die informatie waar ze achter vissen ook niet in een gewoon gezin gevraagd wordt dan begrijpen ze meestal onze houding wel. Er is een verschil tussen "nice to know" en "need to know". Zo vroeg een directrice of het mogelijk was dat de moeder van een actief kindje dat bij ons geplaatst was, tijdens haar zwangerschap drugs gebruikt had. Wij waren er tijdens die bepaalde zwangerschap net als bij vijf andere zwangerschappen, natuurlijk niet bij, maar toen we vroegen of zij dit aan alle ouders van actieve kleuters ook vroeg, had mevrouw de boodschap wel begrepen.

De bijzondere jeugdzorg [deel 3]

» EEN AANGRIJPEND VERHAAL «

Wij vinden het belangrijk dat de jongere kan starten met een blanco blad en niet met zijn fameus "rugzakje" dat hij of zij overal meedraagt en moet uitkippen telkens hij in een nieuwe situatie terecht komt. Een pijnlijk beleven voor velen.

Een andere belangrijke partner is het Centrum Geestelijke Gezondheidszorg met wie we een zeer goede samenwerking hebben. Jongeren met psychische problemen, vaak verwerkingsproblemen, gaan daar op gesprek. Met de medewerkers van het CGG hebben we om de twee maanden een intervisiemoment waarop een bepaalde casus grondiger besproken wordt. Met hen overleggen we ook om uit te maken indien er een opname in (MOK) kinderpsychiatrie wenselijk is. De psychiatrische ondersteuning is vaak een pijnpunt. Het is niet gemakkelijk om een minderjarige te laten opnemen in een gespecialiseerde instelling. Het argument van gebrek aan motivatie bij de patiënt is belachelijk. Er zijn weinig 12 tot 16 jari-

gen die vinden dat ze een probleem hebben en zich moeten laten opnemen. Terwijl het voor hun veiligheid wel nodig kan zijn. Er lopen echter een paar projecten van collocatie o.a. in Kortrijk "De Korbeel", maar volgens ons niet voldoende.

Vaak blijven we zitten met een heel frustrerend gevoel: wanneer het echt slecht gaat, staan we er helemaal alleen voor. Iedereen haakt af en plots past de jongere nergens meer bij. Onze maatschappij deelt graag alles en iedereen in hokjes in, nergens ter wereld bestaan er zoveel verschillende types onderwijs die dan nog fysiek van elkaar gescheiden worden. Het is precies of er besmettingsgevaar zou bestaan. Bij ernstige probleemsituaties vallen die jongeren steeds tussen de mazen van het net en moeten we onze plan trekken. De voorziening bijzondere jeugdzorg als verzamelpak voor diegenen die nergens meer welkom zijn. Erger wordt het nog wanneer er voor de minste klacht of incident een hele procedure van inspectieronden en politieonderzoeken opgestart worden.

Hoe zit het met de financiering en het financiële aspect. Wat kost dat allemaal?

De ouders dragen geen enkele kost. Alleen het kindergeld wordt ingehouden: 2/3 gaat naar de overheid en 1/3 naar de ouders of komt op een geblokkeerde rekening van de jongere, wat wij het beste vinden. Dit kan dienen als duwtje in de rug wanneer de jongere op 18 jaar zelfstandig moet gaan wonen.

De kost van een jongere in een voorziening bedraagt ongeveer 40.000 euro per jaar. Dit lijkt veel maar als we erin slagen een jongere uit de criminaliteit te houden, een diploma te doen halen en zo werk te vinden en bij te dragen aan de gemeenschap i.p.v. te leven van werkloosheid, OCMW uitkering of andere tegemoetkomingen, zal deze kost zichzelf meerdere malen recupereren.

Opgelet voor korte termijn denken gebaseerd op kortzichtige financiële argumenten: investeren in de toe-

komst van jongere levert op termijn altijd een positief saldo op.

We zijn volledig afhankelijk van de subsidiëring door de overheid. De lonen zijn binnen de erkende en toegestane barema's volledig recupereerbaar. Voor de rest krijgen we een forfaitair bedrag voor werkingskosten.

Om u een idee te geven: omgerekend krijgen we, naargelang de leeftijd van het kind, 10 a 12 Euro per dag per kind. Met dit bedrag moeten we eten en kledij kopen, school betalen, medische kosten dekken (dokter, tandarts, kiné, revalidatiecentra, orthodontie, brillen), therapeutische ondersteuning betalen (CGG, psychiatrie), ontspanningsactiviteiten bekostigen (sport en vrijetijdsbesteding, vakanties, verenigingsleven, scouts, muziek- tekenacademie). Begin maar eens te budgetteren.

Het spreekt vanzelf dat de toegekende budgetten ontoereikend zijn om dit allemaal aan te bieden. Daarom willen we toch het belang van de sponsoring beklemtonen. Zonder de vrijgevigheid van vele organisaties, serviceclubs maar ook individuele schenkers zouden we ons aanbod naar de kinderen toe moeten beperken, vooral wat vrije tijd en ontspanning betreft, iets wat nochtans zo belangrijk is in het vormen van nieuwe verrijkende netwerken.

Toch een kleine bemerking wat sponsoring betreft: wij als kleine voorziening hebben geen reusachtige

spaarpotjes opgebouwd, we hebben trouwens onze laatste spaarcenten in een nieuwbouwproject gestopt welke de werking en de levenskwaliteit van de ons toevertrouwde jongeren sterk verbetert. Het irriteert mateloos wanneer we directies van veelal caritas mastodonten een cheque in ontvangst zien krijgen en de hypocrisie ten top drijven door te doen alsof hun verder bestaan van de schenking afhangt! Ik zou toch aan potentiële schenkers willen vragen om goed uit te kijken waar ze hun geld aan geven. Durf uitleg te vragen over de financiële situatie van een organisatie en bekijk desnoods de jaarrekeningen. Nu moeten alle vzw's hun roerende en onroerende activa bekend maken.. Wees waakzaam, er zijn organisaties met meer dan 3 miljard oude Belgische Franken op hun rekening die toch rondbedelen alsof ze geen cent hebben om te werken.

We eindigen met een vraag, zelfs een oproep. Grote ethische discussies met vaak wetswijzigingen tot gevolg, hebben hun oorsprong en implementatie grotendeels aan vrijdenkers te danken. Ik denk hierbij aan de abortus- en euthanasie wetgeving.

Verleden jaar hadden wij drie moeders in begeleiding, samen hadden ze niet minder dan 22 kinderen die allen geplaatst waren. Het waren om heel correct te zijn 23 want één van de vele attente en liefdevolle partners had al een 2 jarig kindje doodgeslagen.

Regelmatig krijgen we tijdens gesprekken met jongeren de cynische vraag: "waarom maken sommige mensen kinderen als ze er toch niet kunnen voor zorgen?". Hierbij verwijzend naar hun eigen moeder. Pijnlijk om dit aan te horen maar oh zo waar.

Ooit zullen we het moeten aandurven om een maatschappelijk debat te voeren over het "verantwoord ouderschap". Het recht op kinderen is een mooi principe, maar kinderen hebben ook recht op zorgzame ouders.

Met dank aan de auteur

VISIETEKST

ATHEïsME **VERSUS** AGNOSTICISME

Ik ben nooit gelovig geweest en gelukkig ben ik ook niet gebrainwasht door opvoeding of onderwijs. Ik had het geluk een ouder te hebben die mij vrijliet, zodat ik rond de jaren '60 zelf kon kiezen voor zedenleer en in 1962 mijn Lentefeest kon doen. Ik heb op zeer jonge leeftijd een eigen radicale anti-katholiek standpunt ingenomen. Mijn jeugd bracht ik grotendeels door bij de Humanistische Jongeren in de jeugdclub "Francisco Ferrer Klub" (FFK) in de Wellingtonstraat te Oostende. Ik heb er veel plezier gemaakt, maar ook veel geleerd en vrienden ontmoet voor het leven. Ik was van kindsbeen af ongelovig en werd vrij vlug vrijzinnig en atheïst, gezien ik vind geen god of meester nodig te hebben om mijn leven zin te geven. Mijn vrijzinnigheid uitte zich in het progressief zijn, in alle vrijheid kunnen denken, het verwerpen van alle dogma's (Poincaré) en voorstander zijnde van een volledige scheiding van kerk en staat. Sommigen, waaronder agnostici, zullen mij als atheïst verwijten *"pretentius te zijn... hij denkt de waarheid in pacht te hebben. Waarover je niet spreken kan, moet je zwijgen"*. Zij beweren daarenboven dat het *"onmogelijk is het bestaan van god te bewijzen, maar dat het evenzeer onmogelijk is het tegendeel te bewijzen"*. Ik vrees echter dat de agnosticus bang is, dat hij twijfelt: *"je houdt er toch maar best rekening mee dat god misschien toch wel bestaat"*.

Zij, theïsten, deïsten of agnosten die beweren dat er een (of dan toch min of meer een) god bestaat draaien de feiten om en vragen me - de ongelovige - te bewijzen dat god niet bestaat. Maar hoe kan ik dergelijke onzin bewijzen? Ik bevind me in een onmogelijk positie waarbij ik iets moet bewijzen dat niet bestaat. Ik antwoord dan meestal dat er kabouters in mijn tuin rondlopen zoals Bertand Russell (*"Is there a god?"*) of Richard Dawkins (*"A Devil's Chaplain"*) gelovigen wijsmaken dat er ergens in ons zonnestelsel een theepot ronddraait. Of Bobby Henderson, de spagnost-piraat-profeet, die zich verzet tegen het onderwijzen van het 'intelligent design' en via internet de parodie creëert op het geloof van het ludieke, boven zijn theewater zijnde 'Vliegend Spaghetimonster' dat het heelal heeft geschapen.

Charles Darwin zei, *"Ik ben nooit een atheïst geweest in de zin dat ik het ontstaan van God ontken. Ik denk dat*

de term agnost over het algemeen de beste beschrijving zou zijn van mijn beleving". Men moet uiteraard de termen van atheïsme en agnosticisme zien in zijn tijdsgeslacht. Charles Darwin leefde in de 19^e eeuw, een tijd waar religie en wetenschap nog te verzoenen waren.

Prof. Jean Paul Van Bendegem beleeft zijn atheïsme als in het toneelstuk van de Ierse schrijver Samuel Beckett: *"Waiting for Godot"* (1954), waarbij de spelers Vladimir en Estragon tevergeefs wachten op Gogot (god?) die zin moet geven aan hun leven. Gogot stuurt echter zijn kat!

In zijn laatste boek *"De vrolijke atheïst"* (blz. 58) ondersteunt Van Bendegem de boodschap *"Er is waarschijnlijk GEEN GOD durf te denken en geniet van het leven"*. Ik vind het persoonlijk een agnosticistische boodschap waarbij het woordje "waarschijnlijk" er te veel staat.

Een vrijzinnige die beweert agnost te zijn, twijfelt aan het al dan niet bestaan van een god en kan geen atheïst zijn. Net zo iets als het "ietsisme" waarbij men aanneemt dat er misschien wel iets is tussen hemel en aarde. Natuurlijk is er iets tussen hemel en aarde, er is immers nog veel dat we niet weten en misschien nooit zullen weten. De wetenschap dient nog veel vragen te beantwoorden. Moet ik daarom agnost zijn? Ik zeg liever: *"ik weet het niet, mijn kennis schiet tekort. Hopelijk biedt de wetenschap mij straks een antwoord"*. Zoals de Griekse filosoof Socrates zei: "Ik weet dat ik niets weet".

Als vrijdenker, vrijzinnige, atheïst en humanist, heb ik niet de pretentie te stellen dat ik weet. Integendeel, ik stel mij veel vragen. Ik denk na, dus ik twijfel. Of zoals Descartes het formuleerde: *"Ik twijfel, dus ik denk, dus ik ben"*. Ik ben op zoek naar de 'waarheid' maar heb "god" daarbij niet nodig! Trouwens: *"Mensen die niets weten en weten dat ze niets weten, weten meer dan mensen die niets weten en niet weten dat ze niets weten"*.

En nu beste vrijzinnige vrienden op zoek naar de kabouterjes...

Jean Van Haudenhuyse (mei 2013)

Igor Calsyn

Igor Calsyn, geboren 1971, genoot zijn opleiding aan de academies van Brussel, Gent en Antwerpen.

Zijn eerste experimenten ontstonden aan het KASK Gent waar hij de richting schilderkunst volgde. Daar vormde het atelier van Karel Dierickx een grote stimulans om abstract te gaan schilderen. De schilderijen die hij in die periode maakte, tonen niet de zuivere abstractie van meester Dierickx, maar laten zich meer omschrijven als zeer minimale suggesties van ruimtes (kamers, landschappen) waar 'bovenop' of 'binnenin' 'de geste van het schilderen' een plaats krijgt. In zijn werk bleef een zweem van figuratie doorwerken en hij kreeg steeds meer aandacht voor een terugkeer naar de representatieve figuratieve schilderkunst. Hij studeerde af met een scriptie getiteld: "De figuratie na het modernisme".

Igor Calsyn wilde zich vervolmaken in de tekenkunst, en slaagde voor de toelatingsproeven van het prestigieuze Postgraduaat Tekenkunst aan de Academie van Antwerpen. Tijdens deze opleiding verbeterde hij zijn vaardigheden in het academisch tekenen. Zijn vrije werk leidde tot een overgave aan 'de tekenkunst van de verbeelding'. Met zijn tekeningen haalde hij de 2de Prijs.

Fascinatie voor het metier bracht hem naar de schilder- en tekentechnieken van de 19de eeuw. Gaandeweg verdiepte hij zich in de klassieke kunst. De ontdekking van de technische aspecten van de kleurentheorie van Runge, verder uitgebouwd door Munsell, vormde zoals de technische aspecten binnen de tonale tekenkunst, een hernieuwde bron van inspiratie voor zijn artistiek werk. Vandaag zoekt hij verder hoe de opgebouwde verworvenheden van deze klassieke kunst zinvol kunnen worden geconfronteerd met de actuele kunstbeoefening. Hij onderzoekt diverse thema's en schuwt allerminst het experiment.

Nu geeft hij een toonmoment van dit onderzoek in de Speelmanskapel.

De vernissage heeft plaats op vrijdag 30 augustus om 19.30u.

De tentoonstelling loopt van 31 augustus t/m 8 september en is open op zaterdag en zondag van 14.00u tot 18.00u.

Brugs & Vrijzinnig

JONATHAN EN CLEMENT GAVEN ELKAAR VORIG JAAR HET JAWOORD. ZIJ KOZEN VOOR EEN VRIJZINNIGE RELATIEPLECHTIGHEID. WIE ZIJN ZE, HOE KIJKEN ZE NAAR DE TOEKOMST: EEN INTERVIEW.

Jonathan en Clement in de kijker

Met wie hebben we de eer?

Mijn naam is **Jonathan**, ik ben 31 jaar en ben gehuwd met Clement.

Ik werk als hoofdmaatschappelijk werker bij het OCMW Brugge. Ik heb 1 zus, Natalie, zij is afkomstig van India, Calcutta. Zij was hier al eerder dan mij: toen ze 10 maanden oud was hebben mijn ouders haar voor het eerst in hun armen genomen. Ik hou van muziek, ik ben nu bezig met mijn derde jaar notenleer en piano in het Brugse conservatorium. Ik hou ook van zwemmen, wandelen en fietsen.

Ik ben **Clement**, 33 jaar en uiteraard de echtgenoot van Jonathan (*lacht*)

Ik ben teamchef bij de dienst vervoersvergunningen van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en vervoer te Brussel. In mijn vrije tijd ga ik dikwijls zwemmen, naar de cinema en volg ik een avondcursus Frans. Tijdens de zomer ben ik coördinator van de vrijwilligersploeg van het MA Festival te Brugge. Ik heb 1 oudere broer, Stefan. Ik hou van dieren, we hebben dan ook 2 katten in huis!

Wij zijn beiden opgegroeid in Brugge en wonen er samen in een huis in het centrum. We kennen elkaar al zeker 9 jaar, in het begin als goede vrienden. Sinds 3,5 jaar is er een mooie relatie gebloeid tussen ons (*lacht*)

Hoe kijken jullie naar de toekomst?

Met een open blik. We zien uitdagingen op professioneel vlak maar we willen ook ten volle genieten van het leven. Een goede combinatie tussen beide is en blijft ons doel. Ons genieten richt zich dan vooral op reizen. We hebben ons hart verloren in India, we plannen op heden opnieuw een bezoek. We steunen in Calcutta een project voor straatkinderen (www.ashalayam.org) We hopen in de komende jaren nog veel mooie landen en plaatsen te ontdekken. Ons lijstje is erg lang en niet eindig (*lacht*)

Daarnaast houden we natuurlijk van lekker eten, goede wijn, een mooie film, voorstelling, museum,... Maar bovenal ook momenten delen met onze familie en vrienden. We hebben ook een droom voor de toekomst, we zouden beiden heel graag vader worden, ons gezin uitbreiden. We willen graag een kindje adopteren. We willen dit kind een thuis en een goede toekomst bieden, ouders en familie waarop dit kind kan steunen en zo zichzelf kan ontdekken, bovenal zijn of haar geluk kan zoeken.

Momenteel zijn we hier al een goed jaar mee bezig, we zijn ingeschreven op de wachtlijst voor binnenlandse adoptie.

Wat zijn voor jullie belangrijke waarden in het leven?

Respect voor elkaar en ieders eigenheid
Trouw
Diversiteit = rijkdom
Verbondenheid

Deze waarden zijn de rode draad van onze viering en onze verbintenis: samen zijn we één, maar we blijven ook 2 aparte individuen, met onze eigen persoonlijkheid. Wij leven samen met respect hiervoor, en als het moeilijk gaat, praten we, zodat we elkaar goed begrijpen en zo verder kunnen.

Meer dan 10 jaar geleden hadden jullie niet kunnen huwen, hoe sta je daar tegenover? Vieren jullie de 10 jaar homohuwelijk? Doen jullie bv. mee aan de Belgian Pride?

We zijn heel blij dat dit mogelijk is voor alles koppels en vooral dat het om hetzelfde wettelijke huwelijk gaat! Het huwelijk is in die zin gelijk: of je nu hetero of holebi bent, het gaat om samen leven, elkaar graag zien, er zijn voor elkaar. Iedereen is verschillend, maar iedereen wil ook op een gelijkwaardige wijze behandeld worden! Mensen moeten voor ons niet akkoord gaan met onze relatie, dat is hun zaak. Maar het gaat hier eenvoudigweg om respect, om elkaars eigenheid te respecteren!

Jonathan:

Ik ben erg actief geweest in halebiverenigingen, ik heb me jarenlang ingezet als vrijwilliger. Ook voor emancipatie in de ruime zin, ik was lid van de Brugse emancipatieraad en voor een periode ook ondervoorzitter. Ik gaf vormingen relaties en seksualiteit en halebivorming aan leerlingen en jongeren bij het CGSO Brugge, ik verzorgde ook gesprekken rond 'coming out' en 'coming in'. De vorige jaren heb ik mijn vrijwilligerswerk sterk afgebouwd omwille van mijn muzikale hobby's. Ik ben aan de zijlijn wel nog geïnteresseerd in wat er gebeurt, alleen kies ik nu meer voor mijn werk, relatie en hobby's.

Ik heb 3 keer deelgenomen aan de Belgian Pride in Brussel en ook aan de Rainbow Pride in Brugge, met Jong en HIB, een van de Brugse halebiverenigingen. Toen was dit voor mij erg belangrijk, omdat ik mezelf gevonden had, ik wilde dit ook tonen aan de wereld. Ik sta volledig achter het idee van de Pride, de trots, het opkomen voor gelijke kansen, het is en blijft nodig! Want het zou allemaal niet mogelijk geweest zijn mocht de oudere generatie holebi's niet op straat zijn gekomen. Wij zijn hen daar ongelofelijk dankbaar voor!

Clement:

Ik ben zelf nog nooit naar de Belgian Pride geweest, ik had niet echt de behoefte om mee te lopen in een Pride stoet. Ik ging wel regelmatig naar halebifeestjes, ik heb mezelf aanvaard zoals ik ben, ik heb hier geen enkel probleem meer bij.

Gaan jullie je huwelijksverjaardag in de toekomst elke achtste september vieren?

Op ons huwelijksfeest hebben de getuigen voor gezorgd dat vrienden en familie, telkens iemand anders, een opdracht uitvoeren, telkens op de 8ste van iedere maand. Zo hebben we al bloemen ontvangen, een drink met vrienden, een avondje gezelschapsspelen, een Italiaanse avond,... Tot en met onze eerste huwelijksverjaardag wacht er ons elke maand een verrassing. We vinden dit echt super leuk! Zo zien we iedereen nog regelmatig terug! Er is veel kans dat we deze verjaardag in het vervolg op reis zullen vieren (*lacht*)

Waarom heb je voor een vrijzinnig humanistische plechtigheid gekozen?

We hebben hiervoor gekozen omdat ons huwelijk voor ons veel meer is dan gewoon het wettelijke. We gingen een verbintenis aan, en wilden dit voor elkaar uitspreken, maar ook met onze familie en vrienden delen. We zijn beiden christelijk opgevoed, maar zijn op vandaag niet gelovig. We hebben echter wel onze persoonlijke waarden, met op kop respect voor jezelf en iedereen. We vinden onszelf terug in het vrijzinnig humanisme, we sluiten ons hierbij aan. Zo was de keuze

voor een plechtigheid door deMens.nu een evidente keuze.

Hoe heb je de plechtigheid gepersonaliseerd naar iets echt van jullie?

We hebben zelf teksten geschreven, dan in hoofdzaak onze geloften en ook een dankwoord voor onze ouders. Dit kon niet ontbreken op dit moment. We hebben zelf muziek gezocht met erg veel symboliek in de teksten en bloemen en een trouwkaars gevonden.

Maar de rode draad doorheen de plechtigheid was het verhaal van onze vrienden en familie. Wij hebben, vrijblijvend, aan iedereen gevraagd of ze eventueel een tekst wilden schrijven en voorlezen. Natalie en Kristel (onze getuigen), Eric en Katja (goede vrienden) en Joseph (de papa van Jonathan) hebben dit gedaan. Dit was gewoon super, we wisten op voorhand niets van de inhoud, zo waren dit een voor een verrassingen voor ons. Dit was een idee van Hugo, onze consulent van het huisvandeMens Brugge. Hij heeft dit echt prachtig voorbereid en gebracht op onze huwelijksdag zelf. Dit maakte onze plechtigheid persoonlijk en intiem: iedereen die ons kent wist waarover er gesproken werd.

Hoe is de voorbereiding verlopen?

Wij zijn daar super tevreden over. Niet alleen hebben we samen met Hugo, onze consulent, een prachtige plechtigheid kunnen voorbereiden. We hebben bij Hugo ook rust gevonden tijdens de drukke maanden, die vooraf gingen aan ons huwelijk. De bijeenkomsten waren meer dan alleen voorbereiding van de plechtigheid. Hij begeleidde ons: we hadden veel gesprekken over de stap die we gingen nemen samen, onze gevoelens,... Samen met hem zijn we naar de essentie kunnen gaan van onze verbintenis, hebben we dit in woord, muziek, symbolen en zelfs stilte kunnen uiten.

Hoe heb je de plechtigheid ervaren, wat is je bijgebleven?

We vinden beiden de plechtigheid de kern van onze huwelijksdag. Het was echt intens, en op sommige momenten ook erg emotioneel. Het was echt en eerlijk.

Wat waren de reacties van familie en vrienden?

Hun reacties waren heel positief. Ze vonden de plechtigheid zo mooi, open en eerlijk. Velen zeiden dat ze dit nog nooit meegemaakt hadden. Ze vonden het heel typerend voor ons, mooi dat we zo veel met hen wilden delen.

Jonathan en Clement: erg bedankt voor het openhartig gesprek! Moge jullie nog lang en gelukkig samen zijn!

De Vrienden van het Gemeenschapsonderwijs Brugge-Oostkust

UITREIKING PRIJS SOCIAAL VERDIENSTELIJKE LEERLINGEN

Op zondag, 28 april 2013 om 11.00 uur werden in het Atheneum Brugge-Centrum voor de 14de keer prijzen uitgereikt, ditmaal aan tien sociaal verdienstelijke leerlingen uit de derde graad secundair onderwijs van de scholengroep Brugge-Oostkust. Deze leerlingen werden in de bloemetjes gezet voor de positieve manier waarop zij zich gedragen tegenover hun medeleerling en medemens.

Een verdienstelijke leerling is voor onze vereniging niet noodzakelijk de mooiste of de slimste van de klas; waar wij meer belang aan hechten is het feit hoe die meisjes en jongens zijn als mens dit ongeacht hun ras, ideologische of filosofische overtuiging en hoe dankzij hen het leven rondom ons veel mooier wordt! Deze kinderen worden immers in onze ontzettend gehaaste en veeleisend maatschappij wel eens vergeten...

“De Vrienden van het GO!” hebben tot doel het GO! onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap belangeloos te ondersteunen en te promoten vanuit een humanistische en pluralistische visie. Steun aan leerlingen met financiële problemen blijft - in alle discretie - ons hoofdoel.

Toespraak werd gehouden door mevrouw Prof. dr. Yvette Michotte, vicerector onderwijs VUB.

De laureaten zijn :

Sybren MUYLLE (Houtlandinstituut Torhout)
Margot HINNEKENS en **Philippe LOOSVELT** (Atheneum I Brugge-Centrum)
Niels DEPREZ (K.T.A. Brugge)
Hélène HINOUL (MAKZ Knokke-Heist)
Lien MYLLE (Maerlant Atheneum Blankenberge)
Aeiko HEYNDERICKX (Zeelyceum De Haan)
Steve VANDYCK (Atheneum II Vijverhof)
Celien DEMEESTER (De Varens Brugge-Sint-Andries)
Kim HIMSCHOOT (Atheneum III Assebroek).

Muzikaal intermezzo werd verzorgd door het koor van het Stedelijk Conservatorium Brugge o.l.v. dhr. Wilfried Deroo, directeur en dhr. Michael Vancraeynest. De overheerlijke receptie werd verzorgd door de horecaopleidingen van het deeltijds onderwijs van het K.T.A. o.l.v. dhr. Pierre De Duytsche, coördinator.

>>> www.vriendengo.net

Door een tekort aan plaatsen besloot OVM drie jaar terug het FEK samen met FVJ in de stadsschouwburg te organiseren. Met een dubbel aantal zitjes dachten we goed te zitten. Maar 2 jaar later blijkt dit niet langer zo. Ook dit jaar stelden we vast dat het aantal beschikbare zitjes niet toereikend was. 110 feestelingen en hun familie vulden de stadsschouwburg snel op en tot onze spijt hebben vele families het moeten stellen met een beperkt aantal plaatsen. De 87 feestelingen van het Feest Vrijzinnige Jeugd zorgden samen met regisseur Dominique Berten, opnieuw voor een spetterend feest. Ook hier moesten we verschillende families teleurstellen omdat het aantal zitjes beperkt werd. **OVM vindt het familiale karakter van beide feesten zeer belangrijk en dit is niet langer mogelijk met 5 à 6 zitjes per feesteling.** Enerzijds door de vele "nieuw samengestelde gezinnen" en de steeds actievere en meer betrokken grootouders en anderzijds door de vraag naar meer uitstraling van de lentefeesten. Daarom werd uitgekeken naar een betere locatie.

Na analyse en overleg tussen OVM, het stadsbestuur, IMD enerzijds en het concertgebouw anderzijds werd besloten om **vanaf 2014 beide feesten te laten doorgaan in het concertgebouw op één weekend.** Voor beide feesten is een nieuw draaiboek nodig en de volledige organisatie wordt bekeken. We bouwen verder op de ervaring die we de laatste jaren opgedaan hebben en hopen op de zelfde steun te kunnen rekenen die we tot nu genoten hebben. De eerste contacten met het concertgebouw verliepen alvast zéér professioneel en constructief waardoor ik vol vertrouwen uitkijk naar volgend jaar.

De kosten voor dit alles zijn echter niet te verwaarlozen, daarom zijn we het schepencollege zeer dankbaar om ons "stadsdagen" toe te kennen. Ook dank aan IMD voor de beloofde financiële steun. Maar ondanks deze steun blijft het voor OVM toch steeds opnieuw goed tellen om de eindjes

aan elkaar te knopen. **We willen de kinderen en hun familie immers een volwaardig feest aanbieden waardoor alle deelnemers met een goed gevoel terug kunnen kijken op hun lentefeesten.**

Maar dit is niet alles, sinds kort wordt ook overleg gepleegd tussen OVM, Het Huis van de Mens, het VC en de leerkrachten NCZ van het middelbaar onderwijs om aan de leerlingen van het secundaire onderwijs jaarlijks per graad een activiteit aan te bieden om de banden en vriendschappen van het lager onderwijs te behouden. **Het is mijn overtuiging dat onze jeugd onze toekomst is en dat we hen, tussen de overvloed aan info en media, verder moeten blijven prikkelen.** Vooral tussen de leeftijd van 12 en 18 is het van groot belang om ons gedachtegoed blijvend aan te bieden. Door activiteiten te organiseren waarin onze jeugd zich herkent en goed voelt, hopen we tot discussie en reflectie te komen. Etalage 2013, het educatief aanbod van HVV, kan hier zeker een grote rol in spelen.

Vele ideeën en voorstellen werden al geformuleerd. Begin volgend schooljaar zal tijdens een informeel samenzijn in het VC verder gebrainstormd worden over concrete voorstellen en activiteiten. Vrijzinnigen die zich aangesproken voelen om mee te gaan in dit verhaal kunnen dit steeds laten weten via:

info@ovmbrugge.be of info@vrijzinnigbrugge.be

(Bijdrage van Philippe De Pape)

MEDEDELING VAN DE REDACTIE VOOR DE FEESTELINGEN
Beste ouders, beste feestelingen: kinderen die hun Feest Eerste Klassertjes of Feest Vrijzinnig Jeugd vieren, ontvangen gedurende één jaar ons tijdschrift. Wenst u zich PERMANENT en GRATIS te abonneren, stuur dan een mail met uw naam en adres naar info@vrijzinnigbrugge.be. Zo blijft u ook na uw Lentefeest op de hoogte van wat er in Brugge gebeurt.

JAARPLANNING - DEADLINES

Respecteer deze deadlines voor het toesturen van gegevens:

Editie oktober-november-december: vrijdag 30 augustus 2013

www.vrijzinnigbrugge.be

VC Brugge de Sleutelbrug

Vrijzinnig Huis, Beenhouwersstraat 1-3, 8000 Brugge
William Pharasyn, voorzitter, info@vrijzinnigbrugge.be

0495 71 36 27

huisvandeMens

Coördinatie Stuurgroep Morele Bijstand
Jeruzalemstraat 51, 8000 Brugge
brugge@deMens.nu

050 33 59 75

Morele Bijstand

Ziekenhuizen, woon- en zorgcentra

- Campussen Sint-Jan, SFX en de Palliatieve zorgen 'De Vlinder' morele.consulenten@azsintjan.be (Evelyne Jiroflée en Conny Verkest) 050 45 27 95
- Campus SFX en WZC De Vliedberg morele.consulenten@azsintjan.be (Chantal Wittebolle) 0471 55 09 64
- WZC Minnewater, Het Hallenhuis, Ten Boomgaard, Sint-Clara, Van Zuylen, Zeven Torentjes, Ter Potterie nicolas.vermoortele@ocmw-brugge.be (Nicolas Vermoortele) 0478 52 28 67

OPVANG Vrijzinnige Dienst voor Pleegzorg

Ruddershove 4, 8000 Brugge
Antenne Kortrijk

050 32 72 70
056 22 52 85**HVV Brugge 2**

Humanistisch-Vrijzinnige Vereniging
Lieve Wastiels, Lieve.brugge@skynet.be

050 42 34 46

HVV Brugge 3

050 35 10 86

HVV - OVM Brugge Oudervereniging voor de Moraal
info@ovmbrugge.be • www.ovmbrugge.be

WF Willemsfonds Brugge en Brugs Ommeland
vanhoutryve.b@lmwvl.be • www.willemsfondsbrugge.be

050 32 34 06

AVF Vermeylenfonds Brugge
j.ducazu@scarlet.be

050 35 94 39

Stichting voor Morele Bijstand aan Gevangenen

0494 05 34 81

SOS Nuchterheid

0477 37 38 65

UPV Brugge

Uitstraling Permanente Vorming VUB

0475 61 77 24

UPV West Vlaanderen

naimabouslama@hotmail.com

0478 96 13 09

CGSO Brugge centrum voor geboorteregeling en seksuele opvoeding

Koningin Elisabethlaan 92, 8000 Brugge
info@cgsobrugge.be • www.levenshuis.nu

050 33 69 70

LEIF West Vlaanderen Levensinde Informatieforum

Koningin Elisabethlaan 92, 8000 Brugge
leif@levenshuis.nu • www.levenshuis.nu

050 34 07 36

BUC Brugs Universitair Centrum

upv@vub.ac.be • www.vub.ac.be/UPV

02 629 27 50

